

W Rodzinie

Informacje, katechezy i wiadomości z życia wspólnoty parafialnej

Od kilku miesięcy w Kościele trwa Synod zwołany przez papieża Franciszka. Kończy się jego etap parafialny. To właściwy czas na podsumowanie dotychczasowej pracy naszego „święto rodzinnego” zespołu synodalnego.

PODSUMOWANIE PRACY PARAFIALNEGO ZESPOŁU SYNODALNEGO

Papież Franciszek inaugurując obecny Synod Kościoła wezwał Kościół, a więc nas, do ponownego odkrycia kim jesteśmy jako wspólnota wiary, miłości i nadziei. Papież proponował abyśmy podjęli taką refleksję spotykając się w parafiach i na szczeblu diecezjalnym. Dzięki tej inicjatywie synodalnej mamy się wzajemnie słuchać i wzajemnie usłyszeć. Mamy się wsłuchiwać w siebie. I dzięki temu mamy się lepiej wszyscy poznać i zrozumieć. To wzajemne słuchanie i dialog na poziomie lokalnym ma być procesem pokornego i wspólnego uczenia się w jaki sposób Bóg wzywa nas do bycia Kościołem w trzecim tysiącleciu. „Synod” to starożytnie słowo w Tradycji Kościoła. Wskazuje ono na drogę, po której Lud Boży idzie razem z Jezusem. Droga w powszechnym znaczeniu to rozwój, to poznawanie swojej emocjonalności, uczenie się siebie, uczenie się swojej cierpliwości i wytrwałości. Droga buduje nasz charakter, pozwala także w pokorze poznawać nowych ludzi – którzy są nam dani przez Boga jako zadanie. Idą z nami, są towarzyszami podróży, nawet jeśli tylko epizodycznie. Droga uczy nas doskonalenia przez doświadczenia. Synod określa życie i misję Kościoła. Kościół jest w drodze. Synod, chce wyrazić naturę Kościoła – jako wspólną podróż i gromadzenie się jako Lud Boży powołany przez Pana Jezusa w mocy Ducha Świętego do misji, do zadania głoszenia Ewangelii. Naszą parafialną grupę synodalną stworzyli członkowie duszpasterstw, także kilka osób nie zaangażowanych dotychczas w życie parafii. Odbyły się cztery spotkania. Liczba uczestników spotkań wahała się pomiędzy 12, a 16 osób.

Oto nasza synteza synodalna, czyli refleksja o Kościele i odpowiedź na pytania synodalne

1. Co nas zachwyca w Kościele?

- Poznaliśmy historię naszej parafii. Historię związku z parafią naszych dziadków i rodziców. Ich przynależność do dawnych wspólnot, ich zaangażowanie w prace parafii, w remonty. Poznaliśmy ich autentyczną odpowiedzialność za parafię, jako wspólnotę wiary. Ich troskę o wystrój kościoła. Troskę o rzetelność w organizacji parafialnych uroczystości.
- Uczestnicy żywo wspominali poprzednie lata działalności parafii i pracujących w niej kapłanów.
- Na spotkaniu synodalnym uczestnicy zapoznali się z księgami parafialnymi /metrykalnymi od 1931 r./, oraz z kroniką parafii prowadzoną od 1931 r.

2. Z kim chętnie dzielimy się swoim doświadczeniem Boga w Kościele?

- Z rodziną, z członkami wspólnot / duszpasterstw, do których należymy

3. Dzięki synodowi kogo dostrzeżliśmy jako towarzysza drogi?

· Ludzi, z którymi tworzymy na co dzień wspólnoty sąsiedzkie, których znamy z osiedla. Łączy nas wiara, wspólnotowe uczestnictwo w sakramentach św., i poczucie odpowiedzialności za Kościół.

4. Co gasi wiarę w Kościół?

- Ciągłe jeszcze anonimowość, także brak jasnej informacji o działaniach Kościoła, kapłanów
- Doceniono coroczne sprawozdanie duszpasterskie i ekonomiczne
- Brak formy wspólnego przebywania ze sobą. Nie tylko przez modlitwę i tradycyjne formy duszpasterskie. Potrzeba nowych form, dostosowanych do współczesności.

5. Czego, w naszej ocenie, pragnie dzisiaj Duch Święty od Kościoła?

- Czynnego zaangażowania świeckich w liturgię /funkcja lektora i kantora/. Wiele ludzi boi się samemu zaproponować swój akces.
- Płaszczyzny wspólnego działania seniorów i młodzieży
- Iść do przodu drogą Bożą /pomimo trudności, zgorzeń itp. Nie ustawać w drodze, w dawaniu świadectwa, w realizacji swojego powołania, swoich relacji z Bogiem.
- Zbyt często za wszystko przepraszamy, za mało odwagi działania, nawet pomimo błędów i kryzysów.
- Swoim życiem codziennym pokazywać innym, że wiara jest tożsamością, jest naturalną drogą człowieka współczesnego.
- Konieczność stworzenia duszpasterstwa lub innej formy działania dla mężczyzn.
- Objęcie modlitwą różańcową szkół znajdujących się na terenie parafii / nie tylko dzieła katechizacji, ale objęcie modlitwą nauczycieli, dzieci, młodzieży, ich spraw, pragnień, ich drogi do doskonałości, do samorealizacji/.
- Konieczność stworzenia grupy młodzieżowej. Młodzież powinna czuć się w parafii jak u siebie. Parafia jako miejsce relaksu, schronienia, wspólnotowego poszukiwania Boga i wspólnotowego szukania odpowiedzi na pytania dotyczące życia/.
- Pomoc rodzicom w zrozumieniu obecnych kryzysów młodzieży. /duszpasterstwo dla rodziców doświadczających trudności wychowawczych.
- Tworzenie w dekanatach, lub w parafiach grup kształcących liderów /diecezja to zbyt odległe pojęcie/. Szukanie bliżej /chodzi o łatwość dojazdu, zorganizowania czasu po pracy na taki kurs w pobliżu miejsca zamieszkania/.
- Wpisanie się parafii w tzw. szybki styl życia współczesnego człowieka.
- Tworzenie w parafiach dobrze zorganizowanych profesjonalnych grup biblijnych.
- Łatwiejszy dostęp do spowiedzi św.

6. Co jest dzisiaj największą trudnością w Kościele?

- Brak przestrzeni do wysłuchania osób niewierzących, oraz deklarujących się jako osoby poszukujące.
- Wysłuchanie nie musi oznaczać akceptacji, ale jest drogą do poznawania się.

7. Komu trudno jest odnaleźć się w Kościele?

- Ludziom po przejściach
- Ludziom doświadczającym niepowodzeń w życiu małżeńskim, w pracy zawodowej. /czują się gorsi/.

8. Co sprawia, że ludzie odchodzą z Kościoła?

· Brak jednoznaczności w wielu kwestiach społecznych i dotyczących etyki chrześcijańskiej. Wielu ludzi zaangażowanych w Kościół wypowiada odmienne teorie. Brak jednoznacznego zdefiniowania, wyrażenia nauki Kościoła w kwestiach społecznych i moralnych.

9. Co możemy zrobić, aby Ci, którzy odsunęli się od Kościoła do Niego powrócili?

10. Co cennego dla członków Kościoła wnoszą ludzie o poglądach odmiennych niż katolickie?

11. W jaki sposób każdy ochrzczony może głosić im Ewangelię?

12. Jak oceniamy w Kościele poziom szczerości w wymianie poglądów, dialogu, krytyce, itp.?

· Boimy się wysłuchiwać ludzi o innych poglądach, innym sposobie myślenia i wartościowania /strajk kobiet, społeczność mniejszości seksualnej/. Ich głos traktujemy jako wrogie nastawienie do Kościoła i do tradycji życia rodzinnego

· Brak otwarcia na dialog z niewierzącymi /nie chcemy zrozumieć ich wrażliwości, ich argumentów

13. Jak oceniamy poziom i przekaz ewangelizacyjny mediów katolickich?

· W naszej parafii bardzo dobrze jest prowadzona strona internetowa, działa także cotygodniowy biuletyn parafialny.

· Potrzeba użycia nowych form np. przez komunikatory społecznościowe.

· Zapraszanie mediów katolickich na ważne uroczystości parafialne.

14. Jak oceniamy możliwości swobodnego wypowiedzania się w Kościele?

· Jest taka możliwość. Niestety nie korzystamy z niej. Boimy się zaangażowania, oddania własnego czasu np. na wolontariat.

15. Co wpływa na głębokie przeżywanie Mszy Świętej? Jakie są trudności?

· Katecheza dla dorosłych wyjaśniająca obrzędy liturgiczne, poszczególne części mszy św.

16. W jaki sposób umożliwić wszystkim pełniejsze przeżywanie liturgii i modlitw wspólnotowych?

17. Jakie cechy kapłanów cenimy, a na jakie się nie zgadzamy?

18. Jak oceniamy kontakt z księżmi z naszej parafii?

· Ocena pozytywna. Łatwość dotarcia do księdza.

· Kapłani nie są niedostępni, nie uciekają od wiernych, nie zbywają ich

19. Jak w naszej wspólnoty wygląda zaangażowanie świeckich w posługę liturgiczną?

· Włączają się ludzie zaangażowani we wspólnoty duszpasterskie

20. Co cenimy w klimacie naszej parafii? Co utrudnia nam przynależenie do tej wspólnoty?

· Otwartość kapłanów

· Codzienne homilie i kazania

· Dobrze przygotowana i sprawowana liturgia

· Otwartość na różne inicjatywy duszpasterskie

· Łatwy dostęp do wspólnot parafialnych

· Festyn parafialny

21. Do czego świeccy są zaangażowani w społeczności parafii? Czy są realnie współodpowiedzialni?

22. Jaka działalność misyjną (lokalną), kulturalną, wychowawczą prowadzi nasza parafia?

· Coniedzielna kawiarenka parafialna

· Pielgrzymi jednodniowe

· Festyn parafialny

· Zapraszanie gości, zespołów muzycznych,

- Niedzielne dni skupienia z zapraszającymi kapłanami,
  - Otwarte dla wszystkich chętnych spotkania grup duszpasterskich,
  - Biuletyn parafialny
  - Transparentność w kwestiach finansowych,
  - Coroczne sprawozdania duszpasterskie i ekonomiczne dokonywane przez proboszcza parafii
23. W jaki sposób możemy rozwinąć współpracę pomiędzy świeckimi a kapłanami, aby jedni i drudzy czuli się odpowiedzialni za Kościół?
- Szeroki udział parafian w radach parafialnych
  - Otwarte spotkania rady duszpasterskiej
  - Większa świadomość jakie parafia ma cele na przyszłość. Jakie cele duszpasterskie i bieżące remontowe
24. Czy istnieje w naszej parafii Rada Parafialna? Jak oceniamy jej działanie?
- W naszej parafii istnieje rada parafialna
  - Obecność kapłanów w kawiarence pozwala na rozmowę, zadawanie pytań, przedstawianie przez świeckich swoich sugestii
25. Jaki mamy wpływ na rozeznawanie i planowanie zadań duszpasterskich?
26. Jakie wspólne działania między parafiami i wspólnotami dostrzegam?
27. W jaki sposób możemy uczyć się synodalności i współodpowiedzialności za Kościół?
28. Czy jest coś jeszcze czym chciałbyś się podzielić?

Gdynia 10 maja 2022 r.

Synteze przygotował ks. proboszcz Mariusz Dziarmaga

Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w prace zespołu synodalnego. Wspólne spotkania i dyskusje - czasem konfrontacyjne, ale w poszanowaniu wolności wypowiedzi i poglądów - były niezwykle pouczające i budujące dla kapłanów jak również - w naszej ocenie - dla osób świeckich. To był czas poszukiwania jeszcze lepszych form współpracy na linii duszpasterze - wierni, co ostatecznie przyczyniło się do rozwoju naszego spojrzenia na Kościół i naszą lokalną Jego wspólnotę. Zakończenie parafialnego etapu synod nie oznacza zakończenia tej współpracy...

Ksieża